

Stk. 4. Miljøministeren kan bestemme, at de i stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., nævnte bestemmelser ikke skal gælde for nærmere angivne kategorier af vandløb, søer og moser. Bestemmelse herom kan træffes for hele landet eller for nærmere angivne dele af landet.

Stk. 5. Miljøministeren kan bestemme, at tilladelse efter stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 i nærmere angivne tilfælde af mere vidtrækkende betydning i stedet meddeles af ministeren. Bestemmelse herom kan træffes for hele landet eller for nærmere angivne dele af landet.

Stk. 6. Miljøministeren kan beslutte at overtage afgørelsen i en for amtsrådet eller hovedstadsrådet indbragt sag, når sagen skønnes af mere vidtrækkende betydning.

Stk. 7. Miljøministeren kan give amtsrådet og hovedstadsrådet nærmere forskrifter for administrationen af stk. 1, 1. pkt., og stk. 2.

Stk. 8. Miljøministeren kan efter forhandling med vedkommende ministre give nærmere forskrifter for samarbejdet mellem amtsrådet og hovedstadsrådet og andre myndigheder.

Påbud om hegning, beplantning m. v.

§ 44. Hvis anvendelsen af en ejendom i det åbne land til

- 1) campingpladser, væddeløbs- og motorbaner samt skydebaner,
- 2) tankstationer,
- 3) oplagspladser, der ikke er nødvendige for landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeri-erhvervet, samt lossepladser og
- 4) pelsdyrfarme og dambrug

medfører væsentlige ulemper eller virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne, kan amtsrådet, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, meddele ejeren påbud om etablering af hegn, beplantning eller andre foranstaltninger, som kan afhjælpe forholdet. Dette gælder, uanset hvornår anlægget er etableret, og om det er sket i henhold til tilladelse efter naturfredningsloven.

Klager m. v.

§ 45. Afgørelser efter § 43, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, kan påklages til miljøministeren

af ansøgeren, kommunalbestyrelsen og anerkendte foreninger og institutioner, jfr. § 8. Endvidere kan afgørelserne påklages af enhver, der må antages at have en væsentlig, individuel interesse i afgørelsen. Et påbud efter § 44, kan påklages til miljøministeren af ejeren.

Stk. 2. De klageberettigede efter stk. 1, 1. pkt. og 3. pkt., skal skriftligt underrettes om afgørelsen. Afgørelser efter § 43, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, skal offentliggøres. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for offentliggørelsen, herunder, at offentliggørelse i nærmere angivne tilfælde ikke skal finde sted.

Stk. 3. Bestemmelserne om klage i § 58, stk. 3-6, finder tilsvarende anvendelse på afgørelser i henhold til § 43, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, samt § 44.“

16. I § 47, stk. 3, ændres i 1. pkt. „§ 14“ til: „§ 17“, og i 2. pkt. „§§ 15, 16, stk. 2, og § 58, stk. 1, 4 og 5“ til: „§ 58, stk. 1, 3, 4 og 7“.

17. § 47 a, stk. 2, nr. 5 ophæves, og nr. 2 affattes således:

„2) sådanne ændringer i terrænet, der er nødvendige i forbindelse med anlæg m. v., der er godkendt af amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, eller af miljøministeren i henhold til bestemmelserne i § 43.“

18. I § 54, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som et nyt punktum:

„I tiden 1. april—1. september må løse hunde ikke medtages.“

3. og 4. pkt. bliver herefter 4. og 5. pkt.

19. § 54, stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. På de for almenhedens færdsel åbne strandbredder må der ikke iværksættes foranstaltninger, der er til hinder for den frie færdsel og ophold, eller i det hele foretages noget, der vil være til væsentlig ulempe for almenhedens ret hertil. Fredningsnævnet eller for arealer, der ejes af staten, miljøministeren kan gøre undtagelse fra denne regel. Anbringelse af høfder, ålegårde, kreaturhegn og badebroer kan dog finde sted, når der holdes en passage åben bag om, over eller gennem de pågældende anlæg.“